

UNA ALTRA CATALUNYA ÉS POSSIBLE

Conferència del Professor Navarro a l'assemblea del Procés Constituent a Barcelona, 13 d'octubre de 2013 (veure el vídeo a www.vnavarro.org)

Benvolguts companys i companyes,

Aquí estem reunits, vinguts de tots els racons de Catalunya, per celebrar el nostre naixement; un moment de gran alegria, que vivim amb gran il·lusió. I arribem aquí per renovar junts *el nostre compromís de posar-nos al servei de la gent normal i corrent del nostre país.*

Mirem ara al nostre voltant i vegem què ens uneix. I una cosa que està clara és que el que motiva el nostre compromís és el nostre profund desig d'aconseguir la felicitat -sí, ho hem de dir sense cap rubor, la felicitat-, la llibertat i el benestar del nostre poble, i molt en particular de les seves classes populars, és a dir, d'aquells ciutadans que amb el seu treball, sigui remunerat o no, han construït i estan construint aquest país. El nostre compromís és amb la majoria de la població, que avui sent que no té la possibilitat de participar a les decisions d'aquells que els governen. Per aquest motiu un dels nostres objectius és ajudar que aquesta població sàpiga que ells són els que fan Catalunya, i que és d'ells de qui deriva el poder de l'Estat,

tant el central com la Generalitat de Catalunya, és a dir, de les institucions encarregades de la governança del país.

D'aquí deriva el segon punt que ens defineix, i que és el nostre rebuig, no a Espanya, no als diferents pobles i nacions de la Península Ibèrica, que considerem els nostres germans, sinó a l'Estat espanyol, que clarament no ens representa. Aquest Estat, fruit d'una transició immodèlica, dominat pels hereus de la dictadura feixista, és responsable de l'enorme endarreriment de l'Estat del Benestar espanyol i també és responsable que aquest Estat mai no hagi acceptat el caràcter plurinacional d'Espanya, imposant el seu nacionalisme espanyolista, un nacionalisme que ens asfixia a tots els altres.

Aquest Estat espanyol no és el nostre Estat. Ni els seus símbols, són els nostres símbols. No ens trobem a gust en aquest Estat, que no és el nostre, i ajudarem els nostres germans i germanes a Espanya, que ja estan als carrers al llarg de tot el territori perquè tampoc no senten que sigui el seu Estat. Els ajudarem que aconseguixin el seu alliberament. Avui saludem les seves mobilitzacions, denunciant que aquest Estat tampoc no els representa a ells. Els ajudarem que aconseguixin canviar aquest Estat, aconseguint-ne un que els representi.

Nosaltres, ara, ens hem de concentrar a aconseguir el nostre alliberament, en aquest costat de l'Ebre. Perquè nosaltres tampoc no ens trobem còmodes en aquesta Catalunya oficial, que és escassament democràtica, molt poc justa i molt poc solidària. No ens agrada una Catalunya en la qual un burgès viu deu anys més que un treballador no qualificat en atur crònic. Aquesta no és la nostra Catalunya.

No ens agrada tampoc aquesta Catalunya insolidària. Catalunya no és pobre. Catalunya és rica. I en canvi, la despesa pública per finançar els serveis públics de sanitat, educació, habitatge, escoles bressol, entre d'altres serveis, és de les més baixes d'Europa. I això es deu, no solament al dèficit fiscal que Catalunya té amb Espanya – dèficit que ens empobreix –, sinó primordialment a l'enorme poder que les forces conservadores a Catalunya han tingut sobre l'Estat i sobre la Generalitat. Aquesta és la major causa del nostre subdesenvolupament social, a on, malgrat que Catalunya sigui més rica que la mitjana de la Unió Europea dels Quinze, el grup de països més rics de la Unió Europea, els serveis públics són dels menys finançats i a on gairebé un de cada quatre catalans és pobre. Aquesta no és la Catalunya que volem.

Per aquest motiu volem una altra Catalunya, una Catalunya en la qual democràcia no sigui solament votar cada tants anys dins d'un sistema electoral poc representatiu. Volem una democràcia

participativa, i directa, en la qual cada ciutadà pugui participar a través de referèndums vinculants i altres formes participatives de democràcia. Democràcia no és solament democràcia representativa, i encara menys ho és una democràcia com l'existent a Catalunya, a on el sistema electoral és poc representatiu, a on la política s'entén com el politiqueig entre les elits governants. Aquesta no és la nostra Catalunya. Volem una Catalunya autènticament democràtica, autènticament participativa, en què la governança del país procedeixi directament de les decisions del poble de Catalunya, és a dir, de tots els que viuen i treballen a Catalunya, sense limitacions o exclusions.

I el *dret a decidir* ho ha d'incloure tot. Dret a decidir per un poble sobirà significa decidir, no solament sobre si vol separar-se o no de l'Estat espanyol, sinó sobre tota la resta, és a dir, sobre els llocs de treball, sobre les nostres escoles, sobre els nostres centres sanitaris, sobre els nostres barris, i un llarg etcètera. I no solament mitjançant una autoritat delegada, sinó directament per la població. És a dir, democràcia és la contínua i constant participació de les classes populars en la recerca de la seva felicitat i del seu benestar, obtinguts en solidaritat amb tots els altres.

Som conscients que se'ns dirà – ja se'ns ha dit – que som utòpics, que estem somiant, que això no es pot realitzar a Catalunya. Sabem, no obstant això, que aquest argument s'ha utilitzat constantment per evitar canvis. Però tenim evidència que el canvi és

possible. Cadascun dels canvis que han millorat el benestar de la població al nostre país s'ha aconseguit a força de mobilitzacions populars. Mai no oblidem que tot i que Franco, un dels majors assassins que han existit a Europa al segle XX, va morir al llit, la dictadura va morir al carrer.

També volem aclarir que no som ni volem ser un partit. Som un moviment politicosocial que vol transformar profundament Catalunya. I tenim plena fe en el nostre poble. I sabem que quan la població es mou, pot moure muntanyes. I s'han mogut muntanyes. Repeteixo que no som ni volem ser un partit polític. Ho repeteixo perquè algunes elits partidistes tenen la temença que els fem perdre vots. No és aquesta la nostra intenció. Volem que la població participi i es mobilitzi electoralment. Però nosaltres volem anar més enllà de la via representativa. Volem conscienciar la ciutadania que ells són Catalunya, que les persones anònimes que, en la seva vida quotidiana i amb el seu treball, fan el país, són els que tenen el dret a decidir i a governar-lo, transformant-lo profundament. I per a això es requereix d'una àmplia mobilització i grans aliances. Amb això construirem la nova Catalunya, al voltant del Manifest, que és la nostra guia i amb el qual amplis sectors de la població estan ja d'acord. I nosaltres convidem els partits progressistes que es sumin a aquest projecte. Cadascuna de les propostes que fem, sabem que la majoria de la població les accepta i les desitja. I donem la

benvinguda als seus militants perquè tots junts, persones de diferents sensibilitats, puguem ajudar a revolucionar aquest país. Aquest és el nostre projecte.

I és aquí a on ens considerem hereus de tots aquells que ens van precedir en aquesta lluita per aconseguir la llibertat, la felicitat i la solidaritat. Som hereus dels nostres pares i avis, que van perdre una guerra defensant la llibertat, la democràcia, la solidaritat i la justícia social. Som hereus d'aquells que van continuar lluitant contra la dictadura, als anys quaranta, als anys cinquanta –quan vam començar les mobilitzacions pacífiques en contra d'aquell horror-, als anys seixanta i setanta en les magnífiques mobilitzacions que, sota el lideratge del Moviment Obrer, van acabar amb aquella dictadura, i som hereus d'aquells que van continuar pressionant durant l'època postfranquista denunciant la manca de representativitat de les institucions espanyoles i catalanes mal anomenades representatives, que, en realitat, “no ens representen”, criticant l'enorme subdesenvolupament social d'aquell Estat postfranquista i que mai no va acceptar que Catalunya fos una nació. Som hereus de tots ells i, com a tals, volem acabar un període iniciat en la Transició immodèlica del 1978, i que s'ha esgotat.

Volem començar un nova Transició que sigui no violenta, pacífica, alegre i radical, radical perquè anirem a les arrels de les causes de l'escassa felicitat del nostre poble. Serem gentils i amables,

però no t'ous. I no desistirem de la nostra tasca, recorrent fins i tot a la desobediència civil, si així ho exigeix el nostre compromís amb el benestar del nostre poble. Això és el que som, i això és el que volem per a aquesta nova Catalunya, una Catalunya més justa, més social, més solidària i més participativa i democràtica, una Catalunya que pugui ajudar en solidaritat els altres pobles i nacions d'Espanya a alliberar-se, facilitant la germanor entre els pobles que aquest Estat espanyol dificulta. Rebutgem qualsevol hostilitat i ofensa a les classes populars d'Espanya. Però sí que rebutgem aquest Estat espanyol, i ho fem sense violència, amb serenitat i amb compromís, i amb la mateixa intensitat amb la qual volem canviar aquesta Catalunya, per ajudar les seves classes populars a substituir-la per una altra Catalunya, que sigui democràtica, justa i solidària.